

DRICĀNU ZIŅAS

2016.GADA JŪNIJS

RĒZEKNES NOVADA DRICĀNU PAGASTA PĀRVALDES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

VISAS PUĶES NOZIEDĒJŠAS,
PAPARDĪTE NEZIEDĒJSE;
TĀ ZIEDĒJA JĀŅU NAKTI
SUDRABIŅA ZIEDIŅIEM

VISUS DRICĀNU PAGASTA IEDZĪVOTĀJUS SVEICU VASARAS
SAULGRIEŽU SVĒTKOS ! LAI JUMS SILTA UN RAŽĪGA VASARA,
VEIKSME DARBOS, VESELĪBA UN DZĪVESPRIEKŠ!

AR CIEŅU,
SKAIDRĪTE MELNE
DRICĀNU PAGASTA PĀRVALDES VADĪTĀJA

DRICĀNU BIRZTALAS ESTRĀDĒ

2016.GADA 23.JŪNIJĀ PLKST.20.00

LĪGO VAKARA KONCERTS
"LĪGOSIM DRICĀNOS"

PIEDALĀS DRICĀNU KN PAŠDARBNIEKI.

SUMINĀSIM LĪGAS UN JĀŅUS, IZDEJOSIM SKAISTĀKĀS DEJAS UN

IZDZIEDĀSIM SKAISTĀKĀS DZIESMAS.

PLKST.22.00 - ZAĻUMBALLE

SPĒLĒ MĀRIS LEIDUMS

2016.gada 2.jūlijā ,

Dricānu KN, plkst.12.00

Bērnības svētki Dricānu pagasta piecgadniekiem.

Svētku gaviļnieki: Baranovska Paula , Berņa Rinalds , Borisans Aldis , Drebeiniece Velga , Elksnis Rītvars , Gabrusāns Sandis , Jeršovs Rolands,Karpovičs Aldis , Kindzule Agnese , Nikulina Alīna , Semulis Māris , Želvis Ralfs .

Plkst.13.30

Laukumā pie KN piepūšamās atrakcijas bērniem.

Ieeja brīva

SKOLĒNU VĒSTURES MĀCĪBU EKSKURSIJAS

Arī šogad ar vēstures skolotājas Silvijas Laizānes pūliņiem Monreālas latviešu sabiedriskā centra ekskursiju projektu konkursā „Pētīsim un izzināsim Latvijas vēsturi” tika iegūti līdzekļi 2mācību ekskursijām.

Kā pirmo septiņpadsmit skolēnu grupa ar skolotājām Silviju un Ivetu apmeklēja Daugavpili. Kā pirmais objekts bija Daugavpils skrošu rūpnīca. Tā ir vienīgā Austrumeiropā vēl strādājošā skrošu un renkuļu ražotne. Tad nu izzinājām nogalināšanas ieroču ražošanu no A līdz Z. Iespaidīgs bija tornis, no kura šķidrsvina lietus krīt ziepjinā akā un izveidojas nevainojamas formas lodes. Pašās beigās bija medusmaize zēniem. Šautuvē varēja katrs izšaut pa 3 šāviņiem uz visāda veida mērķiem. Grabēja konservu bundžas krītot, bet dažāda lode atsitienā no sienas atgriezās pie neveiksmīgā mērķētāja. Emocijas sīta augsti vilni, pat šoferis nenocietās, un izmēģinājis roku bērniības dienu nodarbē.

Tālāk mūsu ceļš veda uz Marko Rotko centru Daugavpils cietoksnī. Nu, iespaidīgas telpas ar mūsdienīgu tehnisku aprīkojumu! Gide atraktīvi ar jautājumu – atbilžu metodi nemanāmi skolēnus iesaistīja modernās mākslas izprašanas procesā. Elpa aizrāvās, kad uzzinājām, ka Daugavpilī dzimušā ebreju mākslinieka visdārgākā glezna savulaik novērtēta ar pāri par 80 miljonu summiņu. Arī pašlaik labi apsargātā telpā ir skatāmi M.Rotko gleznu oriģināli. Lepnumu radīja gides teiktais, ka oriģinālus var redzēt tikai 2 vietās pasaulē – ASV, kur bija M.Rotko dzīves un daiļrades vieta, un Daugavpilī. Tad nu jutāmies ļoti motivēti turpmākajam centra ekspozīciju izzināšanas gājumam. Iepazināmies gan ar pašreizējās mūsdienīgās mākslas darbiem, gan bija ieskats jaunākajā Latgales mākslinieku devumā. Šoreiz aizgrābtas bija mākslinieciski tendētās meitenes, kas tikai apgaroti dvesa par redzētajiem un čakli safočētajiem garadarbiem. Visiem ļoti patika iespēja ar senlaicīga fotoaparāta veidolā ieliktu kameru bildēties uz senlaicīgu Daugavpils panorāmu fona. Pēc tam šo uz pretējās sienas projicēto attēlu varēja pārsūtīt uz savu e-pastu. Un sūtītāji to patiešām ar sirsniņģiem sveicieniem 3 valodās no M.Rotko centra saņēma! Noslēgumā gide mūs iepazīstināja ar Daugavpils cietokšņa vēsturi un uzbūves principiem, apskatījām izrakumos atrastos priekšmetus, starp kuriem dominēja dažādu laika posmu lādiņi un citas militāras lietas.

Pēcpusdienā Daugavpils tūrisma informācijas centra gids Romualds izrādīja pilsētas vēsturiskās vietas. Informatīvi bagāts bija viņa stāstījums Baznīcu kalnā, interesenti varēja ieiet pareizticīgo baznīcā. Pēc sporta halles apskates devāmies uz Daugavpils universitāti, kur mūs laipni sagaidīja un vadīja uz otro stāvu vēstures profesors H.Soms. Vienā no centrālajiem universitātes plašajiem gaitenjiem lielā stikla vitrīnā greznojās „Terra Mariana” faksimils. Skolēni uzzināja, ka faksimils nozīmē iespieddarbu, kas ir maksimāli pietuvināts oriģinālam. Bet Dricānu barona G.Manteifeļa sarakstītajam darbam vēl ir apzeltītas lapu ārmalas, sudraba rotājumi – apkalumi. Svārs ap 30kg un dāvināt to pāvestam Leonam XIII 19.gs. beigās nesuši kādi 6 spēcīgi vīri. Mazāka izmēra pārspiedumā un komentāru grāmatā atradām arī Dricānu muižas un baznīcas aprakstu. Visi čakli fotografējāmies pie sava novadnieka veikuma un patiesi lepnī par viņa ieguldījumu Latgales kultūrvēsturē atstājām universitātes telpas. Profesoram gan apsoliģjām, ka pēc gadiem gan jau kāds vērs šīs augstskolas durvis kā students.

Pēc tam devāmies uz Sv.Pētera ķēdēs baznīcu, kur mūs ar stāstījumu par to pagodināja baznīcas prāvests V.Oļševskis. No viņa uzzinājām, ka baznīca uzcelta kā maza Vatikāna kopija. Padomju vara to bija paredzējusi nojaukt, bet ar ziņojumiem uz ārzemēm tas tika novērsts. Lai pasaule uzzinātu, ka PSRS tiek apspiesta ticības brīvība, uzstājās arī Vācijā dzīvojošais grāmatizdevējs L.Locis. Viņš rakstīja uz ANO arī par dzimtās Piļcines baznīcu, kuru bija paredzēts pārvest uz Brīvdabas muzeju eksponāta statusā. Daugavpilī netālu no baznīcas darbojās arī V.Loča izdevniecība, veikals.

Pēc baznīcas apmeklējuma vēl stundiņu noņēmāmies pa centru „Zili brīnumi”, pa ceļam Maltā apskatījām zirgu pasta staciju, kura saglabājusies no 19.gs.beigām un toreiz bija viena no daudzajām maršrutā no Varšavas līdz Pēterpilij.

Otra 17 skolēnu grupa ar skolotājām Silviju un Zoju 4 dienas vēlāk apmeklēja Ludzu. Tur ekskursija sākās Ludzas novadpētniecības muzejā. Ekspozīcijās iepazīnāmies gan ar akmens laikmeta dzīvi, tad līdzīgi jutām zemniekiem viņu klaušu darbos un nodevu nastā. Neatņemama Latgales mazpilsētu sastāvdaļa bija žīdi. Par šo holokausta iznīcināto tautu arī bija interesanta ekspozīcija. Izrādījās, ka muzejs iekārtots 1812. gada Tēvijas kara varoņa ģenerāļa M.Kuļņeva mājā, tad nu par šo personību tagad skolēni zina daudz. Muzeja teritorijā ar gidu izstaigājām 19.gs. dažādu veidu dzīvojamās mājas, uzkāpām vēdzirnavās, apskatījām kulšanas dāmi. Gids Valērijs skolēnus aktīvi iesaistīja sarunā par dažādu istabās atrodamo sadzīves priekšmetu pielietojumu. Tā laiks bija paskrējis nemanot un muti vaļā klausoties. Pilsētas apskati sākām ar 19.gs. beigu un 20.gs.sākuma mazpilsētas apbūves apskati. Tās daudz Ludzā nav saglabājusies, jo 1938.gadā karstā laikā vējš izpūta izmestu gludekļa ogļu dzirkstis pa sauso māju jumtiem un lielākā daļa koka māju pilsētā nodega. Arī Ludzas katoļu baznīca nosvīla. Tālāk devāmies uz pareizticīgo baznīcu un uz 20.gs. 90-jos gados jaunuzcelto katoļu dievnamu. Abos tika izskaidrotas celtniecības īpatnības, iekārtojums, svētbilžu sižetu nozīme. Kā beidzamais objekts bija Ludzas ordeņpils pilsdrupas. Tur dzirdējām skaisto teiksmu par Lūciju, kura reizi 100 gados gaida savu glābēju, kas viņu atgrieztu šai zemē. Pēc 3 stundu intensīvas Ludzas kultūrvēstures apguves mājām tai atvadas un traucāmies uz sava novada centru Rēzekni. Tur arī pabijām ordeņpils drupās, apskatījām pilsētas panorāmu, kas paveras no pilskalna. Arī Rēzeknē tikai iela uz veco tirgu ir saglabājusies koka apbūvi. Gadsimtu mijas ainavu te noslaucīja no zemes virsmas padomju bumbvedēji 1944.gada aprīlī. Novērtējuši „Zeimuļa” savdabīgo arhitektūru, čapojam uz koncertzāli „Gors”, kur visvairāk bērņus interesēja un nodarbināja strūklakas. Krietni iztrakojušies apmierināti atgriezāmies Dricānos.

Savās atsauksmēs par ekskursijām skolēni atsaucas pozitīvi un cer uz līdzīgiem izbraucieniem nākošgad.

Skolotājas Silvijas Laizānes teksts un foto.

Uzmanību, Dricānu ciema dīķis un teritorija ap to ir publiska vieta un ir jāievēro

Rēzeknes novada pašvaldības 2010.gada 16.septembra saistošie noteikumi Nr. 41 „Par sabiedrisko kārtību Rēzeknes novadā”

2.2. Publiskās vietās aizliegts:

mazgāt veļu publiskos dīķos, strūklakās un citās ūdenstilpēs; (*ar grozījumiem, kas izdarīti ar Rēzeknes novada pašvaldības 2012.gada 1.marta saistošajiem noteikumiem Nr.71, kas stājās spēkā 2012.gada 29.maijā*)
spļaut, izmest atkritumus, nokārtot dabiskās vajadzības tam neparedzētās vietās;

ar uzrakstiem, zīmējumiem vai citādā veidā bojāt dzīvojamās un sabiedriskās ēkas, saimnieciskās celtnes, žogus, citas būves un arhitektoniskos elementus;

veikt mehāniska transporta līdzekļa profilaktisko apkopi (eļļas vai citu motora šķidrumu maiņu u.tml.) vai mazgāšanu šim nolūkam neparedzētās vietās (daudzdzīvokļu ēku pagalmos, ielās, ūdenstilpju aizsardzības zonās); (*ar grozījumiem, kas izdarīti ar Rēzeknes novada pašvaldības 2012.gada 1.marta saistošajiem noteikumiem Nr.71, kas stājās spēkā 2012.gada 29.maijā*)

neievērot valsts un pašvaldības organizāciju, iestāžu un komercsabiedrību, kā arī citu organizāciju, kas saskaņā ar līgumu valsts vai pašvaldības labā nodrošina sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, iekšējās kārtības noteikumu prasības;

uzbraukt ar mehānisko transportlīdzekli uz ledus ūdenstilpēs, izņemot gadījumus, kad nepieciešams sniegt palīdzību vai apsaimniekot ūdenstilpi;

bojāt vai pārvietot valsts un pašvaldības informatīvās zīmes (aizlieguma, brīdinājuma, ierobežojuma u.c. zīmes) vai citus sabiedriskās lietošanas objektus

Par šo saistošo noteikumu neievērošanu vainīgai personai uzliek naudas sodu.

(Daudzos gadījumos sods tiks uzlikts bērnu vecākiem, kuru bērni kļūst nepieskatīti , - bojā teritoriju aprīkojumu un met atkritumus apstādījumos, estrādē, dīķa teritorijā, autobusu pieturvietās utt.)